

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii -

Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Țurcan Alexandru, avocatul Furtună Iulia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Țurcan Alexandru împotriva lui Șarpi Ion, Șarpi Vladimir, Șarpi Silvia și Primăria mun. Chișinău cu privire la interzicerea tulburării posesiei, interzicerea efectuării construcțiilor în afara perimetrului apartamentelor demolate cu extinderea în ograda comună, anularea autorizației de construire, recunoașterea ilegală a construcției prin neobținerea acordului vecinilor în vederea demolării construcției și reconstrucția bunului imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016

c o n s t a t ă:

La data de 19 iunie 2013 Țurcan Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Șarpi Ion, Șarpi Vladimir, Șarpi Silvia și Primăria mun. Chișinău cu privire la interzicerea tulburării posesiei, interzicerea efectuării construcțiilor în afara perimetrului apartamentelor demolate cu extinderea în ograda comună, anularea autorizației de construire, recunoașterea ilegală a construcției prin neobținerea acordului vecinilor în vederea demolării construcției și reconstrucția bunului imobil.

În motivarea acțiunii a menționat că, terenul cu suprafața de 0,17 ha amplasat pe str. Alexandru Pușkin 5 mun. Chișinău aparține autorității publice locale, pârții fiind proprietari ai unor bunuri imobile situate pe acest teren și au o curte comună.

Afirmă că, anterior s-a aflat în litigiu cu vecinul Șarpi Vladimir în privința folosirii curții comune și acordurilor reciproce de a construi, inclusiv de a reconstrui apartamentele nr. 5 și nr. 6, însă instanțele de judecată i-au dat câștig de cauză lui Șarpi Vladimir în privința apartamentelor nr. 5 și nr. 6 cu mențiunea că edificarea construcțiilor se va face în același perimetru,

Susține că, pârții au demolat apartamentele nr. 5, 6, 7, 8 și își extind construcțiile cu depășirea perimetrului permis anterior și cu ocuparea ilegală a unei porțiuni din curtea comună.

Solicită interzicerea lui Șarpi Ion, Șarpi Silvia și Șarpi Vladimir să-i tulbure posesia sa și să construiască cu depășirea perimetrului apartamentelor demolate cu extinderea în curtea comună.

Prin cererea de modificare a pretențiilor din 31 iulie 2013 s-a suplimentat cercul copârșitorilor cu includerea în acest sens a Primăriei mun. Chișinău și s-a solicitat anularea autorizației de construire nr. 136 din 18 aprilie 2013 în partea autorizării efectuării lucrărilor de construcție în afara perimetrului apartamentelor demolate cu extinderea în curtea comună și interzicerea pârșitorilor să tulbure posesia reclamantului și să construiască cu depășirea perimetrului apartamentelor demolate.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 decembrie 2013 s-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de Țurcan Alexandru împotriva lui Șarpi Ion, Șarpi Silvia și Șarpi Vladimir, Primăria mun. Chișinău cu privire la anularea autorizației de construcție în partea autorizării efectuării lucrărilor de construcție în afara perimetrului apartamentelor demolate cu extinderea în curtea comună din motivul nerespectării de către reclamant a procedurii prevăzute de lege de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 decembrie 2013 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Țurcan Alexandru cu privire la interzicerea pârșitorilor de a tulbura posesia reclamantului și a construi în afara perimetrului apartamentelor demolate cu extinderea în ograda comună.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014 s-a admis recursul și apelul declarat de Țurcan Alexandru, s-au casat hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 septembrie 2013 și încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 decembrie 2013 cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 03 aprilie 2015 s-a respins ca neîntemeiată și depusă cu încălcarea termenului de prescripție cererea de chemare în judecată înaintată de Țurcan Alexandru împotriva lui Șarpi Ion, Șarpi Vladimir, Șarpi Silvia și Primăria mun. Chișinău cu privire la interzicerea tulburării posesiei, interzicerea efectuării construcțiilor în afara perimetrului apartamentelor demolate cu extinderea în ograda comună, anularea autorizației de construire nr. 136 din 18 aprilie 2013, recunoașterea ilegală a construcției prin neobținerea acordului vecinilor în vederea demolării construcției și reconstrucției apartamentelor nr. 7 și nr. 8 din str. Alexandr Pușkin 5 mun. Chișinău.

Prima instanță a reținut că, reclamantul nu a probat pretinsa tulburare de posesie de către pârșitori și nici efectuarea construcțiilor de către ultimii în afara perimetrului apartamentelor demolate cu extinderea în curtea comună din str. Alexandr Pușkin nr. 5 din mun. Chișinău.

La fel, s-a respins cerința de anulare parțială a autorizației de construire nr. 136 din 18 aprilie 2013 deoarece aceasta nu prevede permisiunea de construire cu extinderea în curtea comună ci în limitele terenului eliberat în urma demolării apartamentelor nr. 5, nr. 6, nr. 7 și nr. 8.

S-a respins ca fiind tardivă pretenția cu privire la contestarea autorizației de construire nominalizată supra deoarece a fost depășit termenul de 30 de zile prevăzut de Legea contenciosului administrativ, care a început să curgă de la data expirării termenului oferit pentru soluționarea cererii prealabile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Țurcan Alexandru și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 03 aprilie 2015.

La data de 19 iulie 2016 reprezentantul lui Țurcan Alexandru, avocatul Furtună Iulia a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor sau eventual casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele ce a dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil or, dânsul a prezentat probe care demonstrează incontestabil extinderea construcției intimațiilor în curtea comună.

Susține că, instanța de apel nu s-a pronunțat în privința încălcării obligației de respect reciproc între vecini prin prisma art. 377 din Codul civil și greșit s-a expus în privința omiterii termenului de contestare a actului administrativ în condițiile în care prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014 s-a conchis asupra respectării procedurii prealabile.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind declarat în termen în condițiile în care potrivit afirmațiilor recurentului acesta a luat cunoștință de decizia instanței de apel la data de 02 iulie 2016 (vol. II f.d. 41), iar cererea de recurs a fost depusă la 19 iulie 2016 (vol. II f.d. 41).

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, fapt ce a dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil în condițiile prezentării unor probe care demonstrează incontestabil extinderea construcției intimaților în curtea comună nu pot fi reținute deoarece probatoriul anexat la materialele pricinii a fost apreciat de instanța de apel în conformitate cu rigorile art. 130 din Codul de procedură civilă, concluzia instanței de apel fiind bazată pe certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 702i/12 din 05.12.2012, autorizația de construire nr. 136 din 18.04.2013, extrasul din Registrul bunurilor imobile precum și pe explicațiile părților consemnate în procesele-verbale ale ședințelor de judecată.

Nu pot fi reținute nici alegațiile recurentului precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat în privința încălcării obligației de respect reciproc între vecini prin prisma art. 377 din Codul civil deoarece în speță, raționamentele instanței de apel au fost fundamentate inter alia și pe dispoziția legală precitată, totodată vis-a-vis de constatarea greșită a omiterii termenului de contestare a actului administrativ Colegiul considera necesar de a remarca faptul că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014 s-a consemnat asupra respectării de către recurent a procedurii prelabile însă nu s-a făcut referire în privința respectării termenului de înaintare a cererii prelabile.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera

recursul declarat de reprezentantul lui Țurcan Alexandru, avocatul Furtună Iulia, ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul lui Țurcan Alexandru, avocatul Furtună Iulia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru